

A Daltònia

Un relat de: [Carme](#)

La fortalesa és dins les grans persones i s'alimenta amb petites accions, pròpies o d'altres. Vegem-ne un exemple.

Farem un exercici d'inventiva. Suposem una situació d'injustícia, tot i que és difícil que es produeixi en una societat com la nostra, amb un sistema judicial que funciona, un estat democràtic, separació de poders, etcètera, etcètera.

Imaginem, però, que una persona fos detinguda i posada a la presó de forma preventiva abans del judici, sense que suposés cap risc per a la societat per no ser un assassí, ni un lladre, ni tingués historial delictiu, ni anés a fugir. Bé, suposem tot això. Doncs només el convenciment de la seva innocència i dels actes realitzats amb la consciència ben tranquil·la li donarien una gran fortalesa d'esperit.

A més, en cas d'estar recolzat pels seus conciudadans amb petites iniciatives, aquesta fortalesa s'aniria reforçant encara que continués l'hipotètic empresonament injust.

Un grapat de força podria guanyar-la si la ciutadania mostrés el seu rebuig a la situació manifestant-se o concentrant-se pacíficament, amb escalf extra si es fessin aportacions musicals, com "El cant dels ocells" posera per cas.

Un altre granet de sorra s'afegiria per cada petita mostra de suport, qui sap si seria portant un llaç verd a la solapa i omplint de llaços verds finestres, portes i baranes, o pintant-los a terra. Si ens ho imaginem a l'hivern, serien possibles també bufandes i mocadors de coll verds.

La persona empresonada potser escriuria cartes o articles als diaris per mostrar la força que li transmetrien aquestes accions.

I la gent podria explicar-ho i parlar-ne a les xarxes socials, com Twitter, o bé escriure'n relats per compartir en blogs, com aquest.

Ep, recordeu que estic parlant d'una situació hipotètica per il·lustrar la fortalesa: qualitat de fort, o sigui, amb una gran potència per obrar o resistir físicament o moralment.